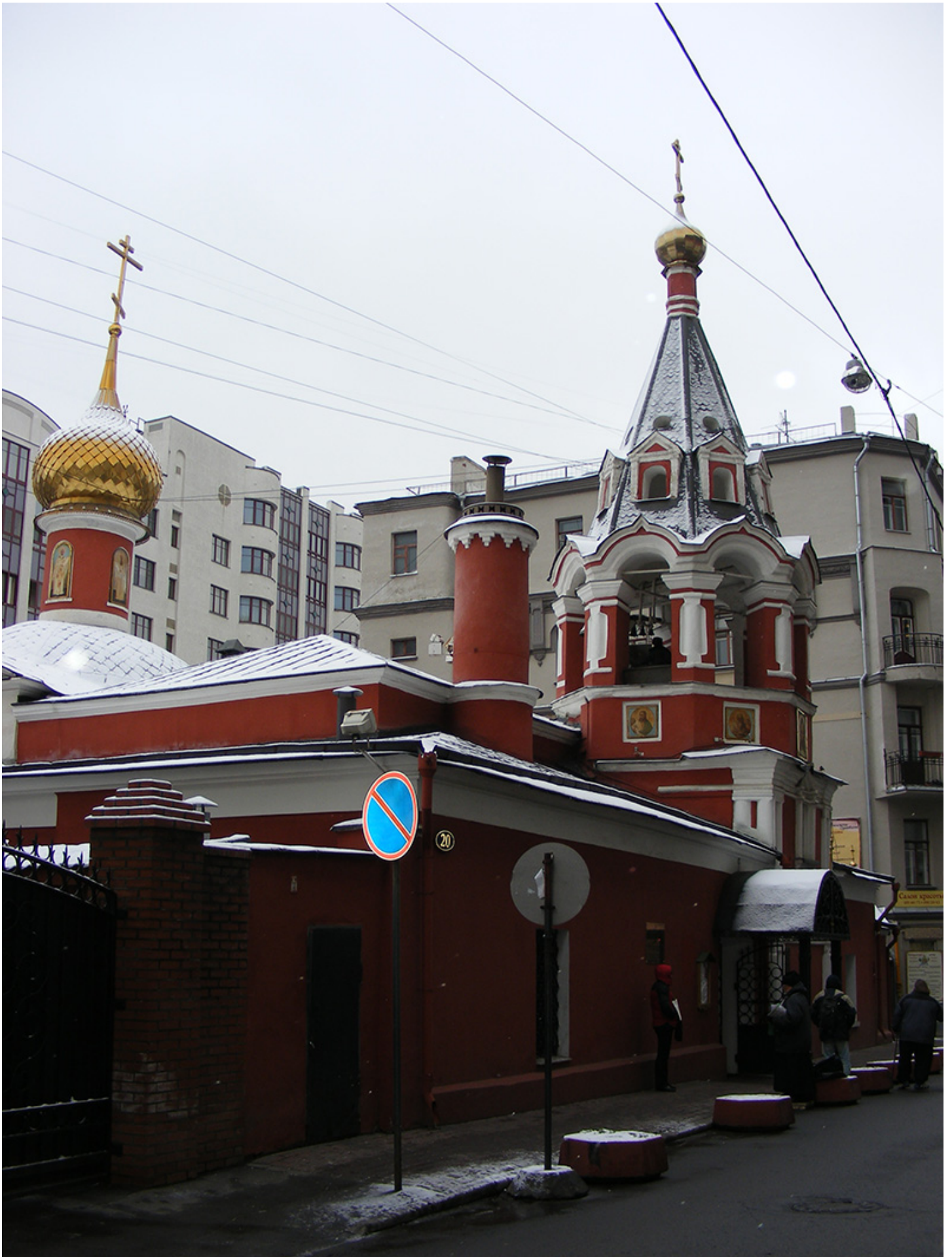

ΤΜΗΜΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Πατριαρχείο Μόσχας

Θεία Λειτουργία από τον Πρόεδρο του ΤΕΕΣ στο εν Μόσχα Μετόχιο του Παναγίου Τάφου

Της Θείας Λειτουργίας την εορτή του Αγίου Αποστόλου Φιλίππου, στις 27 Νοεμβρίου 2013, προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ιλαρίωνας, Πρόεδρος του Τμήματος

Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων του Πατριαρχείου Μόσχας, στον ομώνυμο Ιερό Ναό του εν Μόσχα Μετοχίου του Παναγίου Τάφου. Επίσης συλλειτούργησαν ο Αρχιερατικός επίτροπος της Κεντρικής Αρχιερατικής Περιφέρειας Μόσχας πρωθιερέας Βλαδίμηρος Ντιβακώφ, ο Αρχιμανδρίτης Στέφανος Ντισπυράκης, εκπρόσωπος του Πατριάρχου Ιεροσολύμων στη Μόσχα, κληρικοί του Ναού.

Ο Αρχιμανδρίτης Στέφανος προσφώνησε και ευχαρίστησε τον Ιεράρχη τονίζοντας ότι με την τέλεση της Θείας Λειτουργίας στο Ιερό Μετόχιο του Αγίου και Ζωοποιού Τάφου του Κυρίου τιμάμε την μνήμη του Αγίου και Ενδόξου Αποστόλου Φιλίππου, βιώνουμε αποκάλυψη, γνώση και εμπειρία της κοινωνίας και εν τω Χριστώ ζωής, τους οποίους διαφυλάσσει η Σιωνίτιδα Εκκλησία, η Εκκλησία της Ρωσίας και η σύμπασα καθ' ημάς Αγία και Ορθόδοξη Εκκλησία.

Αντιφωνώντας ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στη μορφή του τιμωμένου Αγίου Αποστόλου Φιλίππου, τον οποίον κάλεσε ο Κύριος λέγοντας «Ακολουθεί μοι» (βλ. Ιω. 1. 44). «Αγνοούμε τις περιστάσεις της κλήσεως αυτής, αλλά το μόνο που γνωρίζουμε είναι ότι ο Απόστολος Φίλιππος ήταν από τους μαθητές, τους οποίους κάλεσε ο Κύριος να Τον ακολουθήσουν στην αρχή της διακονίας του προκειμένου να Τον ακούσουν και ως μαρτυρες των θαυμάτων Του να είναι κοντά του κατά τα βάσανα και τον θάνατό του, να γίνουν επίσης μάρτυρες και της Αναστάσεώς Του και εν συνεχεία να κηρύξουν το Ευαγγέλιό Του έως τα πέρατα της οικουμένης».

Από την ευαγγελική αφήγηση μαθαίνουμε για τις σχέσεις που διαμορφώνονταν μεταξύ του Διδασκάλου και των μαθητών Του. Επιπλέον μαθαίνουμε για τις σχέσεις μεταξύ του Πατρός και του Υιού του Θεού. Όμως αγνοούμε το μυστήριο των σχέσεων αυτών, αλλά εκείνο που ξέρουμε είναι ότι ο Υιός του Θεού πάντα υπάκουσε τον Πατέρα.

Επί αυτό το θεμέλιο οικοδομείται η διδασκαλία της Εκκλησίας και των Αγίων Πατέρων, επιβεβαιωθείσα από τον ΣΤ΄ Οικουμενική Σύνοδο περί του τελείου ανθρωπίνου θελήματος του Κυρίου Ιησού Χριστού, αλλά ταυτόχρονα ως Θεός είχε επίσης και το θείο θέλημα, το οποίο ταυτιζόταν με εκείνο του Πατρός, ενώ το ανθρώπινο θέλημα του Σωτήρος, παρόλο που ήταν ξεχωριστό του θείου, ωστόσο πάντα ευρίσκετο εν πλήρη αρμονία με αυτό χωρίς να υπήρχε ποτέ καμία σύγκρουση μεταξύ των δυο θελημάτων.

Όλα αυτά ήταν να μάθουν οι μαθητές τους οποίους ο Κύριος κάλεσε στη διακονία, προκειμένου εν συνεχεία να διηγηθούν τους άλλους όσα είδαν και άκουσαν. Ήταν δύσκολο να καταλάβουν οι άνθρωποι, ότι ο Ιησούς Χριστός δεν ήταν απλώς Μεσσίας και Χριστός, περί του οποίου έκαναν λόγο οι Προφήτες, αλλά ο Ίδιος ο ενανθρωπήσας Θεός.

Για να συλλάβει η Εκκλησία αυτό το μυστήριο χρειάστηκαν αιώνες, διότι μόνο προς το τέλος της εποχής των Οικουμενικών Συνόδων διατυπώθηκε σε τελική της μορφή η εκκλησιαστική διδασκαλία περί του Χριστού ως Θεανθρώπου με πλήρη ανθρωπινή και θεία φύση, όπου ασυγχύτως, ατρέπτως, αδιαιρέτως και αχωρίστως ήταν συνδεδεμένα το θείο με το ανθρώπινο θέλημα.

Ούτε ο Θεός, αλλά ούτε η Εκκλησία δεν αφαιρεί το ανθρώπινο μας θέλημα. Κανείς δεν επιμένει ότι πρέπει να μετατραπούμε σε παθητικούς εκτελεστές του ξένου θελήματος. Αλλά η Εκκλησία μας διδάσκει ότι εάν θέλουμε να φθάσουμε στη Βασιλεία των Ουρανών, να πετύχουμε τη σωτηρία μας και ακόμα σε αυτή εδώ την ζωή να κοινωνήσουμε των θείων αγαθών, τα οποία πλήρως γευθούμε μετά τον θάνατο με την μετάβασή μας σε μια άλλη ζωή, πρέπει να μάθουμε να υποτάξουμε το ανθρώπινο μας θέλημα στο θείο, κάτι το οποίο δεν είναι και πάντα εύκολο.

Η Εκκλησία όμως ισχυρίζεται ότι είναι εφικτή αυτή η αποταγή του ματαίου βίου προβάλλοντας τους Αγίους, οι οποίοι ακολούθησαν τον Χριστόν, και τους αποστόλους, στους οποίους δεν τους

υποσχέθηκε καλοπέραση ο Κύριος, όταν τους καλούσε να τον ακολουθήσουν, αλλά αντίθετα – διωγμούς και θάνατο.

Σχετικά με το θέμα της νηστείας ο Ιεράρχης τόνισε ότι η Εκκλησία δεν θέλει να μας περιορίσει σε κάτι, να μας στερήσει και να καταστήσει τη ζωή μας άχαρη και βαρετή, αλλά τηρούμε τη νηστεία για να μετάσχουμε της Βασιλείας των Ουρανών, που είναι και ο σκοπός της χριστιανικής μας ζωής, μέσω σωματικής και πνευματικής εγκρατείας, εξετάσεως του συνειδότος και διορθώσεως του βίου».

Περαίνων ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας ευχήθηκε καλή δύναμη σε όλους στον επικείμενο αγώνα της νηστείας των Χριστουγέννων με τις πρεσβείες του Αγίου και Ενδόξου Αποστόλου Φιλίππου. Ακόμα ο Πρόεδρος του ΤΕΕΣ ευχήθηκε από καρδιάς στον Αρχιμανδρίτη Στέφανο Ντισπιράκη για την επέτειο της διακονίας του ως Προϊστάμενος του Μετοχίου του Παναγίου Τάφου

«Επαξίως εκπροσωπείτε την Αγιωτάτη Εκκλησία των Ιεροσολύμων, την αρχαιότερη των χριστιανικών Εκκλησιών, την οποία αποκαλούμε Μητέρα των Εκκλησιών και την Αγία Σιών ή και του Θεού κατοικητήριο. Ως εκπρόσωπος της παλαιόφατης αυτής Εκκλησίας στη χώρα μας αποτελείτε συνεκτικό κρίκο μεταξύ των Εκκλησιών Ιεροσολύμων και Ρωσίας, συμπεριλαμβανομένων και του πλήθους προσκυνητών των Αγίων Τόπων από την Αγία Ρωσία, Τόπων αγιασμένων με τους αποστολικούς αγώνες και το αποστολικό κήρυγμά. Οι προσκυνητές αυτοί έρχονται για να ασπασθούν τον Πανάγιο Τάφο να δουν τα Πανάγια Προσκυνήματα στη γη, όπου βάδισε ο Ίδιος ο Σωτήρ και η Παναγία Αυτού Μητέρα».

Ο Μητροπολίτης Ιλαρίωνας ευχήθηκε συνέχιση της καρποφόρας διακονίας και βοήθεια του Θεού στον πατέρα Στέφανο, εκπρόσωπο του Παναγίου Τάφου στη Μόσχα.

Σε ανάμνηση προσευχής ο Αρχιμανδρίτης Στέφανος επέδωσε στον Ιεράρχη εικόνα και σταυρό.